

Ang Aklat ni Joel at ang Laodiceang Iglesia Adventista ng Ikapitong Araw - Bilang Apatnapu't Anim

Jeff Pippenger
2026-02-12

Bilang Apatnapu't Anim

Ang kahabaan mula sa Caesarea Philippi hanggang sa Caesarea Maritima ay kumakatawan sa panahon mula sa ikatlong oras hanggang sa ikasiyam na oras, na nahahati sa ikaanim na oras. Ang paghahati ng kahabaan mula sa Caesarea hanggang sa Caesarea ay ang Bundok ng Pagbabagong-anyo. Ang Bundok ng Pagbabagong-anyo ay inihahanay ang dalawa pang linya sa palatandaan ng tatlong hakbang na nauuna sa Pentekostal na batas ng Linggo nang limang araw.

Sa Bundok, nangusap ang Diyos Ama sa ikalawang pagkakataon. Ang unang pagkakataon na Siya'y nangusap ay sa bautismo ni Cristo, at ang huling pagkakataon ay bago ang krus.

Ngayon ay nababagabag ang aking kaluluwa; at ano ang aking sasabihin? Ama, iligtas mo ako mula sa oras na ito; ngunit dahil sa dahilang ito ako'y naparito hanggang sa oras na ito. Ama, luwalhatiin mo ang iyong pangalan. At may isang tinig na nanggaling mula sa langit na nagsasabi, Niluwalhati ko na ito, at muli ko pa itong luwalhatiin. Kaya nga ang mga taong nakatayo roon at nakarinig nito ay nagsabi na kumulog; ang iba nama'y nagsabi, Isang anghel ang nagsalita sa kaniya. Juan 12:27-29.

Niluwalhati ng Diyos ang Kaniyang pangalan kapag tinatatakan Niya ang isang daan at apatnapu't apat na libo at isinusulat Niya sa kanila ang Kaniyang pangalan.

Ang magtatagumpay ay gagawin kong haligi sa templo ng aking Diyos, at hindi na siya lalabas pa; at isusulat ko sa kaniya ang pangalan ng aking Diyos, at ang pangalan ng lungsod ng aking Diyos, na siyang bagong Jerusalem, na bumababa mula sa langit buhat sa aking Diyos; at isusulat ko sa kaniya ang aking bagong pangalan. Ang may pandinig ay makinig sa sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia. Apocalipsis 3:12, 13.

Sa Bundok ng Pagbabagong-anyo, tanging sina Pedro, Santiago, at Juan lamang ang mga alagad na naroroon, gaya rin noong pagkabuhay na muli ng anak na babae ni Jairo at muli naman sa Getsemani. Ang Getsemani—gaya ng pagsasalita ng Ama sa Juan 12—ay naganap bago pa ang krus. Ang Getsemani ay nangangahulugang “pisaan ng langis,” na tumutukoy sa pagsubok sa langis ng mga dalaga. Ang Getsemani ang “krisis” na nagdadala sa kaluluwa upang humarap “harap-harapan” sa kamatayan, at ang marurunong na mga dalaga ay pumapasa sa pagsubok, sapagkat sa ikalawang pagsubok sa templo ay humarap sila “harap-harapan” sa buhay, yamang si Jesus ay nagturo nang “harap-harapan” sa loob ng tatlumpung araw.

Ang unang pagkakataon na nagsalita ang Ama ay sa pagbibinyag ni Cristo, at ang unang pagkakataon na tanging isinama Niya sina Pedro, Santiago, at Juan ay nang muling binuhay ang

labindalawang-taóng-gulang na anak na babae ni Jairo. Ang pagkabuhay na mag-uli ng labindalawang-taóng-gulang na birhen ay tumutugma sa pagbibinyag ni Cristo, na sumasagisag sa kapangyarihan ng pagkabuhay na mag-uli. Ang pagkabuhay na mag-uli ng anak na babae ni Jairo ay tumutugma sa pagbibinyag ni Cristo at sa Cesarea Filipi. Ang Getsemani at ang pagkabagabag ni Cristo nang nagsalita ang Ama mismong bago ang pagpapako sa krus ay tumutugma sa Cesarea Maritima.

Sa tuntunin sa tuntunin, kinakatawan ni Pedro ang isang daan at apatnapu't apat na libo na tinatakan sa Cesarea Filipi, nang ang pangalan ni Simon Barjona ay pinalitan at naging Pedro. Pagkaraang matatakan sa Panium, na siyang Cesarea Filipi, pumaparoon si Pedro sa ika-anim na oras ng bundok, kung saan siya'y itinaas bilang watawat habang nagpapatuloy siyang tumugon sa tawag ni Cornelio sa Cesarea Maritima. Sa Cesarea Filipi, lumilisan si Pedro mula sa camp meeting sa Exeter, taglay ang tatak ng Diyos at ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi upang ipahayag. Ang mensahe ng Islam, na kinakatawan ng Pista ng mga Trumpeta, ang nagdadala kay Pedro tungo sa Cesarea sa tabi ng dagat. Itinataas ng mensahe ng Islam si Pedro sa paningin ng sanlibutan, sapagkat ipinahayag na ni Pedro sa pamamagitan ng propesiya ang pagdating ng Islam bago pa ang Pista ng mga Trumpeta.

Narito, susuguin ko sa inyo si Elias na propeta bago sumapit ang dakila at kakilakilabot na araw ng Panginoon: At kaniyang ibabaling ang puso ng mga ama tungo sa mga anak, at ang puso ng mga anak tungo sa kanilang mga ama, baka ako'y dumating at hampasin ang lupain ng sumpa. Malakias 4:5, 6.

Sa panuntunang linya-sa-linya, ang mensahe ni Elias ay ang mensaheng nakasalig sa pagpapahanay ng mga ama sa kanilang mga anak. Si Elias ay si Amang Miller, na sumasagisag sa kaniyang mga anak. Ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay ang mga anak ni William Miller, at ang ibaling ang puso ni Miller sa kaniyang mga anak ay ang ihanay ang kasaysayang Millerita sa kasaysayan ni Elias, gayundin si Juan Bautista sa sugo na kaugnay ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Isang sangkap ng pag-ihanay ng apat na linyang ito ay na sa bawat kasaysayan ng pagsubok nina Elias, Juan, at Miller, ang tanging mensahe ng kasalukuyang katotohanan ay ang mensaheng dumaan sa pamamagitan ng sugo.

At si Elias na Tisbeo, na isa sa mga taga-Galaad, ay nagsabi kay Ahab, Buhay ang Panginoon, ang Diyos ng Israel, na sa harap niya ako'y nakatayo, walang hamog ni ulan sa mga taong ito, kundi ayon sa aking salita. 1 Mga Hari 17:1.

Maliwanag kay Sister White na yaong mga hindi tumanggap sa mensahe ni Juan, na kinilala ni Jesus bilang si Elias, ay hindi makikinabang sa mga aral ni Jesus; at gayundin, ang mga tumanggi sa mensahe ni Miller, na kinakatawan bilang unang mensahe ng anghel, ay hindi makikinabang sa mensahe ng ikalawang anghel. Kasabay ng pahayag ni Elias na ang ulan ay darating lamang sa kaniyang salita, ay dumating ang sukdulang pagsubok na naglalaman ng utos na pumili sa pagitan ng mensahe ni Elias at ng mensahe ni Baal. Ang propetikong sagisag na "hanggang kailan" ay inuugnay ang kaganapan sa Bundok Carmelo ni Elias sa batas sa Linggo.

Kaya't nagsugo si Ahab sa lahat ng mga anak ni Israel, at tinipon ang mga propeta sa bundok ng Carmel. At lumapit si Elijah sa buong bayan at nagsabi, Hanggang kailan kayo mag-aalinlangan sa pagitan ng dalawang opinyon? Kung ang Panginoon ay Diyos, sundin ninyo siya; ngunit kung si Baal, ay sundin ninyo siya. At ang bayan ay hindi sumagot sa kaniya ng kahit isang salita. Nang magkagayo'y sinabi ni Elijah sa bayan, Ako, ako lamang, ang natitirang propeta ng Panginoon; ngunit ang mga propeta ni Baal ay apat na raan at limampung lalaki. Kaya't ibigay nga nila sa atin ang dalawang toro; at pumili sila para sa kanilang sarili ng isang toro, at hiwain iyon sa mga piraso, at ipatong sa kahoy, at huwag maglagay ng apoy sa ilalim; at ihahanda ko ang isa pang toro, at ipatong ko ito sa kahoy, at hindi ako maglalagay ng apoy sa ilalim. At tawagin ninyo ang pangalan ng inyong mga diyos, at tatawagin ko ang pangalan ng Panginoon; at ang Diyos na sasagot sa pamamagitan ng apoy, siya ang maging Diyos. At ang buong bayan ay sumagot at nagsabi, Mabuti ang iyong sinabi. 1 Hari 18:20-24.

Ang pagsubok sa Carmel ay ang pagpili sa pagitan ng dalawang mensahe. Isang pagsubok sa pagitan ng tunay at huwad na propesiya, at sa pagitan ng mensaherong si Elias at ng mga propetang nakaupo sa dulang ni Jezebel. Tungkol ito sa mensahero at sa mensahe. Noong 1844, naulit ang Carmel sapagkat ipinangyari ng Panginoon ang isang pagsubok na naghayag na si Miller ang tunay na propeta, at ang mensahe ni Miller ang hamog at ulan. Ang pagkakaiba sa pagitan ng tunay na propeta at tunay na mensahe, sa kaibahan sa huwad na propeta at huwad na mensahe, ay inilarawan sa pagpupulong-kampo sa Exeter sa pamamagitan ng tolda ng Exeter at ng tolda ng pangkat ng Watertown. Dalawang tabernakulo na kumakatawan sa totoo bilang kabaligtaran ng huwad. Ang pagkakaibang itinakda sa Carmel at sa kasaysayan ng 1844 ay natukoy sa Caesarea Filipi nang si Pedro ay tinatakan at itinaas sa Bundok bilang isang watawat. Itinaas siya sapagkat iginiit niya na ang kaniyang mensahe ang tanging tunay na mensahe ng Huling Ulan. Itinaas siya nang matupad ang kaniyang hula.

Ang Pista ng mga Trumpeta ang ikatlo at litmus na pagsubok sa panahon ng Pentekostes, at bago ang pagsubok na litmus ay itinatukoy ni Pedro na ang Islam ay pakakawalan upang markahan ang pasimula ng pagpapahayag ng Sigaw sa Hatinggabi. Ang kaganapan ng propesiya ang siyang nagtakda ng pagkakaiba sa pagitan ng mga Millerita at ng mga Protestante, na kumakatawan sa dating bayan ng tipan na pinalalampasan na. Si Elias mismo ang pumatay sa mga bulaang propeta, nang maihayag na ang pagkakaiba ng totoo at huwad. Ang pagkakaiba ay itinatakda sa Pista ng mga Trumpeta, kung kailan natutupad ang isang hula ukol sa Islam.

Ang Sigaw sa Hatinggabi sa kasaysayang Milerita ay isang hula na itinuwid at pagkatapos ay natupad. Natupad ito noong ika-22 ng Oktubre, 1844, samantalang ang orihinal na pagkaunawa ni Miller hinggil sa Sigaw sa Hatinggabi ay ang taong 1843. Si Samuel Snow ang kumakatawan sa pagtutuwid ng mensahe, at ang kaniyang mensahe ay naging kilala bilang ang "tunay" na mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi.

Ang 1844 ay isang paglalarawan ng pagkakaiba sa pagitan ng mensahe ni Miller at ng mensahe ng mga Protestante. Sa proseso ng pagsubok, ang mga Protestante ay pinatay ni Miller at sila'y naging tumalikod na Protestantismo, ang mga anak na babae ng Roma, ang mga saserdote ni Jezebel. Ang pagkakaibang iyon ay nahayag sa pamamagitan ng pagtanggap o pagtanggap sa makahulag

mensahe. Sa kaso nina Juan at Miller, inilantad ng makahulang mensahe ang huwad na mensahe ng dating bayang tipan na pinalalampasan. Ang mensahe ni Elias ay nag-angkin na walang magiging ulan maliban sa kaniyang salita, at makalipas ang tatlo't kalahating taon, ang pagsubok sa pahayag na iyon ay mahahayag.

At nangyari, nang makita ni Ahab si Elijah, ay sinabi ni Ahab sa kaniya, Ikaw ba ang bumabagabag sa Israel? At sumagot siya, Hindi ako ang bumabagabag sa Israel; kundi ikaw at ang sambahayan ng iyong ama, sapagkat iniwan ninyo ang mga utos ng Panginoon, at ikaw ay sumunod sa Baalim. Kaya ngayon, pasuguin mo, at papagtipunin mo sa akin ang buong Israel sa bundok ng Carmel, at ang mga propeta ni Baal, apat na raan at limampu, at ang mga propeta ng mga sagradong kakahuyan, apat na raan, na kumakain sa dulang ni Jezebel. 1 Hari 18:17-19.

Ang pagkilala kung alin ang huwad at alin ang totoo, maging sa sugo man o sa mensahe, ay isinagawa sa pamamagitan ng isang proseso ng pagsubok na kinapapalooban ng mga paratang laban kapwa sa mensahe at sa sugo. Si Elias ang inakusahan bilang nagpapabagabag sa Israel, sapagkat ang kanyang mensahe ang nagpahinto sa ulan. Kung nagpatuloy sanang umulan sa Israel, hindi sana naungkat ang usapin tungkol kay Elias. Ang usapin ay nakabatay sa hula ni Elias, at sa katuparan nito sa loob ng tatlo't kalahating taon.

Kapag si Pedro ay nasa pagsubok na litmus sa Cesarea Filipos—na siyang Kapistahan ng mga Pakakak, at doon din kung saan kinakalagan ang asno—minamarkahan ang pasimula ng mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi. Si Pedro, gaya ni Elias, ay kakasaksi pa lamang sa pagkumpirma ng kaniyang hula, at naipamalas na sa lahat ang kaibhan ng totoo at ng huwad. Ang pagkumpirma sa hulang iyon ay kinakatawan ng Kapistahan ng mga Pakakak—na siyang pagsubok na litmus. Ang hulang iyon ay nilarawan kapwa noong 1840 at 1844, kung saan ang isang hula ay itinatama at pagkatapos ay natutupad. Ang itinamang hula ni Josiah Litch ay nagbigay-kapangyarihan sa unang anghel noong ika-11 ng Agosto, 1840, at ang hula ni Miller tungkol sa taong 1843 ay itinama ni Snow.

"Noong taong 1840, isang panibagong kahanga-hangang katuparan ng propesiya ang nagpukaw ng malawak na interes. Dalawang taon bago nito, si Josiah Litch, isa sa mga pangunahing ministro na nangangaral ng Ikalawang Pagparito, ay naglathala ng isang pagpapaliwanag ng Apocalipsis 9, na naghayag ng hula tungkol sa pagbagsak ng Imperyong Otomano. Ayon sa kaniyang mga pagkalkula, ang kapangyarihang ito ay ibabagsak . . . sa ika-11 ng Agosto, 1840, kung kailan inaasahang mabubuwag ang kapangyarihang Otomano sa Constantinople. At ito, sa aking paniniwala, ay mapatutunayang gayon nga ang mangyayari."

Sa mismong oras na itinakda, ang Turkiya, sa pamamagitan ng mga embahador nito, ay tumanggap ng proteksiyon ng mga nagkakaisang kapangyarihan ng Europa, at sa gayo'y inilagay ang sarili nito sa ilalim ng pamamahala ng mga bansang Kristiyano. Ang pangyayaring ito'y eksaktong tumupad sa hula. Nang ito'y nabatid, napakarami ang nakumbinsi sa pagiging wasto ng mga simulain ng pagpapakahulugan ng propesiya na tinanggap ni Miller at ng kaniyang mga kasamahan, at ang kilusang Adbiyento ay nabigyan ng isang kagila-gilalas na sigla. Ang mga lalaking may karunungan at mataas na katayuan ay

nakipagkaisa kay Miller, kapwa sa pangangaral at sa paglilimbag ng kaniyang mga pananaw, at mula 1840 hanggang 1844 ay mabilis na lumaganap ang gawain. Ang Dakilang Tunggalian, 334, 335.

Ang prediksiyon ni Litch ay tungkol sa Islam, at ang prediksiyon ni Snow ay tungkol sa saradong pinto. Nang matupad ang prediksiyon ni Litch, tinanggap ang metodolohiyang nagpatunay sa mensahe, at ang mga tumanggap sa mensahe ay "nakipagkaisa" sa mensahero. Kapwa ang mensahe at ang mensahero ay kinilala sa kaganapan ng prediksiyon. Ang prediksiyon ni Litch ay tungkol sa Islam, at ang prediksiyon ni Snow ay tungkol sa saradong pinto.

Nakita ko ang bayan ng Diyos na nagagalak sa pag-asa, na naghihintay sa kanilang Panginoon. Ngunit itinakda ng Diyos na subukin sila. Tinakpan ng Kanyang kamay ang isang pagkakamali sa pagtutuos ng mga panahong propetiko. Hindi natuklasan ng mga naghihintay sa kanilang Panginoon ang pagkakamaling ito, at ang pinakamaalam na mga lalaking tumutol sa panahong itinakda ay hindi rin ito nakita. Itinakda ng Diyos na maranasan ng Kanyang bayan ang isang pagkadismaya. Lumipas ang panahon, at yaong mga naghihintay na may masayang pag-asa sa kanilang Tagapagligtas ay nalungkot at nanglupaypay, samantalang yaong mga hindi inibig ang pagpapakita ni Jesus, kundi niyakap ang mensahe dahil sa takot, ay natuwa na Siya ay hindi dumating sa panahong inaasahan. Ang kanilang pagpapahayag ng pananampalataya ay hindi nakaapekto sa puso ni nakapaglinis sa buhay. Ang paglipas ng panahon ay lubhang angkop upang ibunyag ang gayong mga puso. Sila ang unang tumalikod at nang-uyam sa mga nalulungkot at nadismayang tunay na umiibig sa pagpapakita ng kanilang Tagapagligtas. Nakita ko ang karunungan ng Diyos sa pagsubok sa Kanyang bayan at sa pagbibigay sa kanila ng isang sumusuring pagsubok upang matuklasan ang mga aatras at tatalikod sa oras ng pagsubok.

Si Jesus at ang buong hukbo ng langit ay tumingin na may habag at pag-ibig sa mga yaong, na may matamis na pag-asa, ay nanabik na makita Siya na iniibig ng kanilang mga kaluluwa. Ang mga anghel ay umaligid sa kanila upang alalayan sila sa oras ng kanilang pagsubok. Ang mga nagwalang-bahala sa pagtanggap sa makalangit na mensahe ay iniwan sa kadiliman, at ang poot ng Diyos ay nag-alab laban sa kanila, sapagkat ayaw nilang tanggapin ang liwanag na Kanyang ipinadala sa kanila mula sa langit. Ang mga tapat ngunit nabigo, na hindi maunawaan kung bakit hindi dumating ang kanilang Panginoon, ay hindi iniwan sa kadiliman. Muli silang inakay sa kanilang mga Bibliya upang saliksikin ang mga kapanahunang propetiko. Inalis ang kamay ng Panginoon mula sa mga bilang, at naipaliwanag ang kamalian. Nakita nila na ang mga kapanahunang propetiko ay umaabot hanggang 1844, at na ang gayunding mga katunayan na kanilang iniharap upang ipakita na ang mga kapanahunang iyon ay nagwakas noong 1843, ang siya ring nagpatunay na magwawakas ang mga iyon noong 1844. Liwanag mula sa Salita ng Diyos ang suminag sa kanilang paninindigan, at kanilang natuklasan ang isang panahon ng pagluluwat—"Bagaman magluwat [ang pangitain], hintayin mo ito." Sa kanilang pag-ibig sa agarang pagdating ni Cristo, nakaligtaan nila ang pagluluwat ng pangitain, na inakda upang ihayag ang mga tunay na naghihintay. Muli ay nagkaroon sila ng isang takdang panahon. Gayunman, nakita ko na marami sa kanila ay hindi makalampas sa kanilang matinding kabiguan upang taglayin ang antas ng sigasig at sigla na siyang nagbigay-katangian sa kanilang pananampalataya noong 1843.

Si Satanas at ang kaniyang mga anghel ay nagtagumpay laban sa kanila, at yaong mga ayaw tumanggap ng mensahe ay pinuri ang kanilang sarili sa anila'y malayong-pananaw at karunungan sa pagpapasyang huwag tanggapin ang tinawag nilang "paglilinlang." Hindi nila napagtanto na tinatanggihan nila ang payo ng Diyos laban sa kanilang sarili, at sila'y gumagawa sa pakikipag-isa kay Satanas at sa kaniyang mga anghel upang ilito ang bayan ng Diyos, na isinasabuhay ang mensaheng ipinadala ng langit.

Ang mga mananampalataya sa mensaheng ito ay inusig sa mga iglesia. Sa ilang panahon, ang mga ayaw tumanggap sa mensahe ay napigil ng takot na isagawa ang mga saloobin ng kanilang puso; ngunit sa paglipas ng panahon ay nahayag ang tunay nilang damdamin. Ninais nilang patahimikin ang patotoo na nadama ng mga naghihintay na dapat nilang ipahayag, na ang mga panahong propetiko ay umaabot hanggang 1844. Malinaw na ipinaliwanag ng mga mananampalataya ang kanilang pagkakamali at ibinigay ang mga dahilan kung bakit inaasahan nila ang kanilang Panginoon noong 1844. Walang naiharap na pangangatwiran ang kanilang mga sumasalungat laban sa mga makapangyarihang dahilang iniharap. Gayunman, nag-alab ang galit ng mga iglesia; nagpasiyang huwag pakinggan ang mga katibayan, at ipagbawal sa mga iglesia ang patotoo, upang hindi ito marinig ng iba. Ang mga hindi nangahas na ipagkait sa iba ang liwanag na ibinigay sa kanila ng Diyos ay itiniwalag sa mga iglesia; ngunit kasama nila si Jesus, at sila'y nagagalak sa liwanag ng Kanyang mukha. Sila'y nahanda upang tanggapin ang mensahe ng ikalawang anghel. *Early Writings, 235-237.*

Si Peter ay kumakatawan sa isandaang apatnapu't apat na libo na, gaya ni Litch, ay naglalahad ng isang naituwid na hula hinggil sa Islam at sa wakas ng isang kaharian; at, gaya ni Snow, si Peter ay naglalahad din ng isang naituwid na hula tungkol sa saradong pintuan. Ang mensahe ni Litch tungkol sa ikalawang "woe" ng Islam ay isang panlabas na hula, at ang saradong pintuan ni Snow ay isang panloob na hula. Para kay Snow, nagsimula ang gawain nang inalis ng Panginoon ang Kanyang kamay mula sa mga bilang, at noon ay nakita na ang gayunding ebidensiya na dating inakalang nagpapatunay sa 1843, sa katunayan ay nagpapatunay sa Oktubre 22, 1844. Para kay Litch, ito ay isang pagtutuos na, nang matupad, ay nagpababa sa anghel ng Apocalipsis 10 upang tumindig sa lupa at sa dagat.

Ang katotohanang muling kinuwenta ni Litch ang kaniyang hula sampung araw bago ito matupad ay nagpapakilala na ang gawaing pagwawasto sa isang naunang hula ay isang pagsubok. Ang pasimula noong 1840 at ang pagtatapos noong 1844 ba ay talagang isang makahulang simbolo ng isang hulang muling kinakalkula upang maging ang tunay na Sigaw sa Hatinggabi? Ang Alpha at Omega ba ng kasaysayan ng mga Milerita, na nagwakas sa pagpapahayag ng Sigaw sa Hatinggabi, ay talagang naglalarawan bilang tipo ng mga makahulang katangian ng tunay na Sigaw sa Hatinggabi ng isang daan at apatnapu't apat na libo?

Sa dalawang yugto ng pagpapahayag ng naitamang hula, nahayag ang pagtatalo laban sa mensahe ng mga Millerita, sapagkat niligalig ng mensaheng iyon ang mga tao. Nang tumindig si Pedro sa Cesarea Filipi, may pagtatalo hinggil sa mensahe na nagsimula bago pa ang Cesarea Filipi, sapagkat ang katuparan ang nagkukumpirma na tanging sa salita ni Pedro babagsak ang mensahe ng ulan. Ang Cesarea Filipi, ang Pista ng mga Trumpeta, ay tumutugma sa pagpapadala ni Cristo ng dalawang alagad, na kumakatawan sa ikalawang anghel, upang kalagin ang asno ng Islam. Ang

pagkakalag sa asno ng Islam ay nag-aanunsiyo ng pasimula ng mensahe ng Sigaw ng Hatinggabi sa pulong-kampo sa Exeter, sapagkat, dumating na sakay ng kabayo nang isang araw na huli noong Agosto 13, si Samuel Snow, na nag-antala sa halip na dumating sa araw ng pagbubukas, ay minamarkahan ang katapusan ng panahon ng pag-antala at ang pasimula ng mensaheng dadalhing tulad ng dambuhalang daluyong nang matapos ang pulong-kampo noong ika-17.

Ang sigalot sa kasaysayang Milerita, ang mga paratang ni Haring Ahab, at ang pagsalungat ng mga mapangangatwiran na Hudyo nang pumasok si Cristo sa Jerusalem ay pawang tumutukoy sa isang sigalot na umaabot sa kaniyang katapusan sa Kapistahan ng mga Pakakak, kapag ang asno ay pinawalan. Ang pagpapawalan sa asno ang pagpapatunay ng isang hula na tumutukoy sa isang nakasarang pinto para sa Adventismo sa pasimula, sa Cesarea Filipi, at isang nakasarang pinto sa katapusan ng panahong iyon, sa Cesarea Maritima. Ang asno ay isang sagisag ng Islam ng ikatlong kapahamakan na humahampas sa Estados Unidos, kabilang ang Nashville, Tennessee. Ang nabigong hula noong Hulyo 18, 2020, ay ngayo'y unti-unting itinatama habang inaalis ng Panginoon ang Kanyang kamay at binubuksan ang tatak ng Pahayag ni Jesucristo. Ang pagbubukas na iyon ay nagsimula sa ilang noong Hulyo ng 2023.

Ang pangitain sa Daniel, kabanata 11

Ang Kapistahan ng mga Trompeta ay kumakatawan sa ikapitong trompeta, na siyang ikatlong sakuna, na siyang Islam. Ang trompeta ay isang panlabas na babalang mensahe ng digmaan, ngunit maaari rin itong maunawaan bilang isang panloob na panawagan sa banal na pagtitipon. Bilang ang litmus test na nagsisimula kapag nagwawakas ang tatlung araw ng pagsubok ng Ikalawang Templo, ito ay kapwa panlabas at panloob na mensahe. Ang unang pundasyunal na pagsubok ay dumating sa tagsibol ng 2024, kalakip ang panlabas na pangitain hinggil sa Antikristo, gaya ng inilalarawan sa Daniel 11:14.

At sa mga panahong iyon, marami ang titindig laban sa hari sa timugan; gayon din, ang mga mandarambong mula sa iyong bayan ay magpapakataas upang itatag ang pangitain; ngunit sila'y mabubuwal. Daniel 11:14.

Ipinakilala ng naunang talata ang Panium, at nagpapatuloy ang patotoo ng Panium hanggang sa ikalabing-limang talata.

Sapagka't ang hari sa hilagaan ay babalik, at magbabangon ng pulutong na higit kaysa sa nauna, at tiyak na darating pagkaraan ng ilang taon na may dakilang hukbo at maraming kayamanan. Daniel 11:13.

Ang hari ng hilaga sa mga talatang 10 hanggang 15 ay ang kapangyarihang kinatawan ng kapapahan, na kinatawan ni Ronald Reagan sa talata 10, nang inalis ang pader ng Iron Curtain, na tinipikal ng pagbagsak ng Berlin Wall noong Nobyembre 9, 1989. Minamarkahan ng talata 16 ang pag-aalis ng pader ng pagkakahiwalay ng simbahan at estado sa Batas sa Linggo. Ang talata 11 at 12 ay kumakatawan sa digmaan sa Ukraina na nagsimula noong 2014, at ang talata 13 ay tumutukoy sa halalan ng 2024, kung kailan si Trump, ang ikawalong pangulo mula kay Reagan, na siya rin ang ikawalong pangulo na buhat sa pitong naunang pangulo, ay "magbabalik" na may higit

na kapangyarihan, sapagkat sa kanyang pagbabalik siya ay "magpapakilos ng karamihang higit kaysa sa una, at tiyak na darating pagkaraan ng ilang taon." Ang "ilang taon" ay ang apat na taon ni Joe Biden.

Pagkaraan ng 2024, alinsunod sa talatang labintatlo, papasok ang Roma sa propetikong kasaysayan ng Panium. Noong 8 Mayo 2025, napili ang unang papa mula sa espirituwal na maluwalhating lupain, at pinili niya ang pangalang Leo, na taglay ang maraming makabuluhang katangiang propetiko. Pagkatapos, sa talatang labinlima, nagsimula ang labanan.

Kaya't darating ang hari ng hilaga, at magbubunton ng lupang pangkubkob, at sasakupin ang mga lunsod na pinakamatibay ang kuta; at ang mga hukbo ng timog ay hindi makatatagal, ni ang kaniyang mga hinirang, ni magkakaroon man ng anumang lakas upang makalaban. Daniel 11:15.

Ang labanan sa Panium ay nagaganap sa talatang ikalabinlima, at ang halimaw na mula sa lupa na kinakatawan ni Donald Trump ay tatalo sa kaharian sa timog. Ang hari sa timog, sa talatang ikalabing-isa, ay nagsimula ng digmaan laban sa Ukraina, ang kapangyarihang kinatawan ng Papado, na pinondohan at sinuportahan ng kapangyarihang kinatawan ng Papado sa talatang ikasampu—ang Estados Unidos. Magwawagi ang hari sa timog sa labanan sa Raphia, subalit, bilang kasunod ng tagumpay, ang progresibong pagkalusaw na laging nauugnay sa pagbagsak ng isang kahariang-dragon sa timog ay mag-iiwan sa hari sa timog sa lubhang lantad sa panganib na kalagayan, habang ang hari sa hilaga ay nagbabalik, higit na malakas kaysa kailanman, at naghahanda para sa labanan sa Panium. Ang Rusya at si Putin ang hari sa timog nang pasimulan ng Estados Unidos ang Digmaan sa Ukraina noong 2014. Noong 2022, nagsimula ang pananakop at nagsimulang dumaloy ang dugo. Noong 2024 ay nagbalik ang hari sa hilaga.

Si Pedro ay nasa Caesarea Philippi, na siyang pasimula ng pagpapahayag ng mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi. Si Pedro, tulad ni Elias at ng mga Millerita na kinakatawan nina Litch at Snow, ay dati nang naglatag ng isang hula hinggil sa isang saradong pinto at sa Islam. Ang katuparan nito ang tumutukoy sa pagkakaiba sa pagitan ng tunay at huwad na mga mensahe ng huling ulan, at ng tunay at huwad na mga sugo. Ang mensahe ni Pedro ay ang naitamang mensahe hinggil sa Nashville at sa Islam, at kapag siya'y nakatindig sa Caesarea Philippi, siya'y nakatindig sa Panium, ang labanan na humahantong sa Batas sa Linggo ng talatang labinanim. Ang katuparan ng hula ni Pedro ang tumutukoy sa pasimula ng pagpapahayag ng Sigaw sa Hatinggabi, kapag pinakakawalan ang Islam, na siya rin, linya-sa-linya, ang pagdating ng labanan sa Panium.

Ang Pangitain ni Daniel, Kabanata 10

Ang Kapistahan ng mga Trumpeta ay sumasagisag sa ikapitong trumpeta, na siyang ikatlong kapahamakán, na siyang Islam. Ang trumpeta ay isang babalang mensahe, at isa ring panawagan sa isang banal na pagtitipon. Isa rin itong sukdulang pagsubok na nagsisimula kapag nagwawakas ang tatlumpung araw ng pagsubok ng Ikalawang Templo. Ang unang pangitaing pagsubok na saligan at panlabas tungkol sa Antikristo ay dumating noong tagsibol ng 2024, at ang ikalawang pangitaing pagsubok na panloob tungkol kay Cristo, gaya ng inilalarawan sa Daniel 10, ay dumating noong 2026.

Nang magkagayo'y itinaas ko ang aking mga mata at tumingin, at narito, may isang lalaking nakadamt ng lino, na ang kanyang baywang ay nabibigkisan ng dalisay na ginto ng Uphaz: Ang kanyang katawan ay tulad sa berilo, at ang kanyang mukha ay gaya ng anyo ng kidlat, at ang kanyang mga mata ay tulad sa mga ilawang apoy, at ang kanyang mga bisig at ang kanyang mga paa ay gaya sa kulay ng pinakintab na tanso, at ang tinig ng kanyang mga salita ay gaya ng tinig ng napakaraming tao.

At ako, si Daniel, akong mag-isa ang nakakita ng pangitain; sapagkat ang mga lalaking kasama ko ay hindi nakakita ng pangitain; ngunit isang matinding panginingig ang sumapit sa kanila, anupa't nagsitakas sila upang sila'y magkubli.

Kaya't ako'y naiwan na nag-iisa, at nakita ko ang dakilang pangitaing ito, at hindi nanatili sa akin ang kalakasan; sapagkat ang aking kagandahang-anyo ay naging kabulukan sa akin, at hindi ako nagtaglay ng anumang kalakasan.

Gayon ma'y aking narinig ang tinig ng kaniyang mga salita; at nang marinig ko ang tinig ng kaniyang mga salita, ay ako'y nasa isang mahimbing na tulog na nakadapa, at ang aking mukha ay nakaharap sa lupa.

At, narito, isang kamay ang humipo sa akin, na nagbangon sa akin sa aking mga tuhod at sa mga palad ng aking mga kamay. At sinabi niya sa akin, O Daniel, lalaking lubhang minamahal, unawain mo ang mga salitang sinasalita ko sa iyo, at tumindig ka nang tuwid; sapagkat sa iyo ako ngayo'y sinugo. At nang masabi niya sa akin ang salitang ito, ako'y tumindig na nanginginig. Nang magkagayo'y sinabi niya sa akin, Huwag kang matakot, Daniel; sapagkat mula sa unang araw na inilagak mo sa iyong puso na umunawa, at magpakumbaba sa harap ng iyong Diyos, ang iyong mga salita ay dininig, at naparito ako dahil sa iyong mga salita. Ngunit ang prinsipeng kaharian ng Persia ay humadlang sa akin sa loob ng dalawampu't isang araw; ngunit, narito, si Miguel, isa sa mga pangulong prinsipeng, ay dumating upang tulungan ako; at ako'y naiwan doon sa piling ng mga hari ng Persia. Ngayo'y naparito ako upang ipaunawa sa iyo ang mangyayari sa iyong bayan sa mga huling araw; sapagkat ang pangitain ay ukol pa sa maraming araw. At nang maisalita niya sa akin ang gayong mga salita, itinungo ko ang aking mukha sa lupa, at ako'y napipi.

At, narito, isang gaya ng anyo ng mga anak ng mga tao ang humipo sa aking mga labi; kung magkagayo'y ibinuka ko ang aking bibig at nagsalita, at sinabi ko sa kanya na nakatayo sa harap ko, O ginoo ko, dahil sa pangitain ay dumating sa akin ang aking mga kapighatian, at wala nang natirang kalakasan sa akin. Sapagkat paanong makikipagsalita ang lingkod nitong aking ginoo sa aking ginoong ito? Sapagkat tungkol sa akin, pagdaka'y wala nang natirang lakas sa akin, ni hininga man ay naiwan sa akin.

Pagkatapos ay muling dumating at humipo sa akin ang isa na gaya ng anyo ng isang tao, at pinalakas niya ako, at sinabi niya, O lalaki na lubhang minamahal, huwag kang matakot: sumaiyo ang kapayapaan; magpakalakas ka, oo, magpakalakas ka. At nang siya'y nakapagsalita sa akin, ako'y lumakas, at sinabi ko, Magsalita ang aking panginoon; sapagkat pinalakas mo ako. Daniel 10:5-19.

Noong ikadalawampu't dalawang araw, nakita ni Daniel ang pangitain tungkol sa makalangit na Punong Saserdote sa mga huling araw. Ang pangitain tungkol sa Roma na itinatag ang pangitain ay ang saligan at alpha na pagsubok ng 2024, at ang pangitain tungkol kay Cristo ay ang pagsubok ng templo. Nagdudulot ito ng pagbubukod ng uring tumatakas mula kay Daniel at nagkukubli. Ang uring iyon ay nagkukubli sa ilalim ng mga kasinungalingan at kabulaanan, at dahil dito ay tumatanggap sila ng makapangyarihang pagkalinlang.

Pagkatapos, si Daniel ay hinipo nang tatlong ulit: una ni Gabriel, pagkatapos ni Cristo, at sa ikatlong pagkakataon ay muli ni Gabriel. Sa Kabanal-banalang Dako, ang paghipo sa kanya nang tatlong ulit ay naglalarawan ng isang pagpapalakas, sapagkat nagsisimula ito sa kawalan niya ng lakas nang nakita niya ang pangitain, ngunit sa ikatlong paghipo ay ganap na pinalakas siya. Pinalakas siya upang maunawaan kung ano ang sasapit sa bayan ng Diyos sa mga huling araw. Ang propetikong mensahe hinggil sa sasapitin ng bayan ng Diyos sa mga huling araw ay ang mensaheng kinakatawan sa talinghaga ng sampung dalaga.

Nagsimula si Daniel na walang lakas, sapagkat ang pangitaing gaya ng sa salamin kay Cristo ay nag-iwan sa kanya na walang lakas; ngunit sa katapusan ng tatlong paghipo siya ay pinalakas, at ang utos na, "Magpakalakas ka, oo, magpakalakas ka," ay isang pag-uulit na nagmamarka sa ikalawang anghel o sa ikalawang pagsubok. Ang ikalawang pagsubok ay ang pagsubok ng templo, kung saan ang bayan ng Diyos ay pinalalakas upang ipahayag ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi kapag nagwawakas ang pagpupulong-kampo sa Exeter. Ang pagsubok na iyon ay ang pagsubok ng templo, kung saan ang batong-pangtuktok—na siyang naging saligan at batong-panulukan—ay nagiging kahanga-hangang batong-pangtuktok ng templo, at sa gayo'y minamarkahan ang pagkakatapos nito. Sa ika-22 araw, si Daniel ay pinalakas, nang siya'y pumasok sa Kabanal-banalang Dako sa pamamagitan ng pananampalataya. Pagkagayon, hinipo siya ni Gabriel, saka hinipo siya ni Cristo, at muli siyang hinipo ni Gabriel. Kaya't si Daniel ay pinalakas upang ihayag ang mensahe sa Kabanal-banalang Dako, kung saan nakita niya si Cristo sa pagitan ng dalawang anghel; at ang dako sa Kabanal-banalang Dako na kinalalagyan ni Cristo sa gitna ay ang luklukan ng awa, na may dalawang kerubing pantakip na nakatitig sa kaban na nililiwanagan mula sa liwanag ng kaluwalhatiang Shekinah ni Cristo na nakaluklok sa Kaniyang trono. Ang pangitain sa Daniel 10 ay nakabalangkas sa paraang propetiko, na si Daniel ay tumitingin sa kaluwalhatian ni Cristo bilang ang Shekinah sa trono ng luklukan ng awa, samantalang ang dalawang kerubing pantakip ay tumitingin sa loob ng kaban!

Bago ang Kapistahan ng mga Trompeta, iginiit ni Elias na ang kaniyang mensahe hinggil sa ulan ang kaisa-isang mensahe hinggil sa ulan na mula sa Panginoon, at naglahad siya ng isang hula na umabot sa kaganapan sa pamamagitan ng isang pagpapamalas na nagpapatunay kung sino ang sugo at kung sino ang hindi, at kung ano ang mensahe at kung ano ang hindi. Sa loob ng tatlo't kalahating taon bago ang Karmelo, naghahanap si Haring Ahab kay Elias, sapagkat may isang yugto ng kontrobersiya na nauuna sa Karmelo. Ang Bundok Karmelo ang mismong litmus test kung saan nahahayag ang pagkatao. Ang gayon ding yugto sa kasaysayan ng mga Millerita ay nagtaglay ng gayong patotoo, sapagkat yaong mga napoot sa mensahe ay ipinagsara ang mga pinto ng mga iglesya sa mga tapat, at ang mga tapat, pagkaraan, ay nagbangon ng isang mensahe na

tumatawag sa mga tao na lumabas mula sa bumagsak na dating bayang nasa tipan, na pinalalampasan na.

Si Pedro, sa Pentekostal na batas sa Linggo, ay ipinapahayag ang mensahe ni Joel, na ang ibig sabihin ay ipinapahayag ni Pedro ang gayunding mensahe nang magsimula ang kapanahunan ng Sigaw sa Hatinggabi sa katapusan ng camp meeting sa Exeter, na nagsimula nang maituwid ang hula ni Pedro, gaya ng pagkaiwid sa mga mensahe nina Snow at Litch. Ang isang kontrobersiya ay laging nauuna sa katuparan ng hula. Samakatuwid, ang kontrobersiya ay nagsisimula bago ang katuparan ng hula.

Ang mensaheng nagdudulot ng pagkabalisa kina Ahab at Jezebel at sa mga propeta ni Jezebel, gayundin sa mga Judiong mapagtalo sa kapanahunan ni Cristo at sa mga Protestanteng bumagsak sa kasaysayang Millerita, ay itinukoy ni Pedro bilang aklat ni Joel. Bago ang ikatlong litmus test na minarkahan ng pagkakakalag ng asno, ang mensahe ni Pedro ay inatake ng Adbentismong Laodiceano, at tumugon si Pedro sa pagsalungat sa pamamagitan ng pagtukoy na ang mga mensahero ay hindi lasing; sila ay simpleng katuparan ng tatlong kabanata ni Joel. Ang tatlong kabanata ni Joel ay nagsisimula sa isang matalim na pagkondena laban sa Adbentismong Laodiceano. Kapag umabot sa pandinig ng mga lango sa matapang na inumin ang mensahe, sila'y tutugon. Hinarap nila si Cristo habang Siya'y bumababa ng bundok patungo sa Jerusalem, at muli Siyang hinarap sa Jerusalem.

Nakalag ang asno, nagsisimula ang pagpasok; nais ng mga Judiong mapagtalo na patahimikin ang mensahe. Nagpatuloy si Jesus at saka tumigil at tumangis ukol sa huling araw ng panahon ng probasyon ng Adventismo. Pagkatapos, sa Jerusalem, isa pang pagtutuos sa mga Judiong nagnanais na pahintuin ang bayan sa paghayag ng kanilang mensahe. Paglubog ng araw noong araw na iyon, ang probasyon para sa bansang Judio ay umabot sa panibagong antas. Ang pagsulong ng pagtutol ay nagpapatuloy hanggang sa kamatayan sa krus, at ito'y nagsimula nang buong tindi sa pagkabuhay na mag-uli ni Lazaro, na nagbigay-tanda sa pagdating ng ikalawang anghel at ng panahong paghihintay.

Napakalapit ng Betania sa Jerusalem kaya't agad na naihatid sa lungsod ang balita ng pagkabuhay na mag-uli ni Lazaro. Sa pamamagitan ng mga espiyang nakasaksi sa himala, ang mga pinunong Hudyo ay agad napasakamay ang mga katunayan. Agad na ipinatawag ang isang pagpupulong ng Sanedrin upang pagpasiyahan kung ano ang dapat gawin. Lubos na ipinamalas ni Cristo ang Kaniyang kapangyarihan sa kamatayan at sa libingan. Ang makapangyarihang himalang iyon ang pinakamataas at sukdulang patunay na inihandog ng Diyos sa mga tao na isinugo Niya ang Kaniyang Anak sa sanlibutan para sa kanilang kaligtasan. Ito'y isang pagpapakita ng banal na kapangyarihan na sapat upang kumbinsihin ang bawat isipan na nasa ilalim ng pamamahala ng katwiran at naliwanagang budhi. Marami sa mga nakasaksi sa pagkabuhay na mag-uli ni Lazaro ay nahikayat na sumampalataya kay Jesus. Ngunit lalo pang tumindi ang pagkamuhi ng mga saserdote laban sa Kaniya. Tinanggihan nila ang lahat ng mas mahihinang patunay ng Kaniyang pagka-Diyos, at lalo lamang silang nagngalit dahil sa bagong himalang ito. Ang patay ay muling binuhay sa liwanag ng araw, at sa harap ng maraming saksi. Walang anumang katusuhan ang makapagpapaliwanag upang

mapawalang-saysay ang gayong patunay. Dahil mismo sa kadahilanang ito, lalo pang naging mabagsik ang pagkapoot ng mga saserdote. Higit kailanman ay determinado silang pahintuin ang gawain ni Cristo.

Ang mga Saduseo, bagaman hindi pabor kay Cristo, ay hindi naging gayon kapuspos ng kasamaan laban sa Kanya gaya ng mga Pariseo. Hindi naging gayon kapait ang kanilang pagkapoot. Ngunit ngayo'y lubos silang nabahala. Hindi sila nananampalataya sa muling pagkabuhay ng mga patay. Ikinatwiran nila, sa ngalan ng tinatawag nilang agham, na imposibleng maibalik sa buhay ang isang bangkay. Ngunit sa ilang salita lamang ni Cristo, napawalang-saysay ang kanilang teorya. Napatunayang sila'y mangmang sa Kasulatan at sa kapangyarihan ng Diyos. Hindi nila nakikita ang anumang posibilidad na mapawi ang impresyong naidulot sa mga tao ng himala. Paano maitatalikod ang mga tao sa Kanya na nagtagumpay na agawin sa libingan ang mga patay? Ipinakalat ang mga sinungaling na ulat, ngunit hindi maikakaila ang himala, at hindi nila nalalaman kung paano mapapawi ang bisa nito. Hanggang noon, hindi pa sinasang-ayunan ng mga Saduseo ang balak na ipapatay si Cristo. Ngunit pagkatapos ng muling pagkabuhay ni Lazaro, nagpasya sila na tanging sa pamamagitan ng Kanyang kamatayan lamang mapatitigil ang Kanyang walang-takot na mga pagsaway laban sa kanila. *The Desire of Ages*, 537.

Ang pagkamatay ni Lazaro ay minarkahan ang pasimula ng apat na araw na nag-antala si Jesus. Ang kanyang kamatayan ay kumakatawan sa pagdating ng ikalawang anghel, na nagmamarka sa pasimula ng panahon ng pag-antala. Ang kanyang pagkabuhay na mag-uli ay nagmamarka sa pagkabuhay na mag-uli ng dalawang saksi noong Disyembre 31, 2023, dalawampu't dalawang taon matapos ang 9/11. Ang kanyang pagkabuhay na mag-uli ay nagmamarka sa pagkabuhay na mag-uli ng mga patay na tuyong buto ni Ezekiel. Ang kanyang pagkabuhay na mag-uli ay inilarawang tipolohikal sa pamamagitan ng paglalang kay Adan, na binubuo ng Pagkatao, na kinakatawan ng luwad, na pinag-isa sa Pagka-Diyos, na kinakatawan ng hininga ng buhay.

Kinapootan si Jesus ng mga saserdote at mga pinuno ng mga Judio; ngunit malalaking pulutong ang nagsisiksikan upang pakinggan ang Kaniyang mga salita ng karunungan at masaksihan ang Kaniyang makapangyarihang mga gawa. Napukaw ang mga tao sa lalong malalim na interes at sabik na sinundan si Jesus upang marinig ang mga turo ng kahanga-hangang gurong ito. Marami sa mga pinuno ang sumampalataya sa Kaniya, ngunit hindi nangahas ipahayag ang kanilang pananampalataya baka sila'y mapalayas sa sinagoga. Napagpasiyahan ng mga saserdote at ng mga matanda na dapat may gawin upang ilihis ang pansin ng mga tao mula kay Jesus. Natatakot sila na ang lahat ng mga tao ay sumampalataya sa Kaniya. Wala silang nakikitang katiwasayan para sa kanilang sarili. Kailangang mawalan sila ng katayuan o patayin si Jesus. At kahit pagkatapos nila Siyang patayin, mananatili pa ring may mga buhay na bantayog ng Kaniyang kapangyarihan. Binuhay ni Jesus si Lazarus mula sa mga patay, at natakot sila na kung papatayin nila si Jesus, si Lazarus ay magpapatotoo tungkol sa Kaniyang dakilang kapangyarihan. Dumagsa ang mga tao upang makita siya na binuhay mula sa mga patay, at pinagpasiyahan ng mga pinuno na patayin din si Lazarus at patahimikin ang pagkakagulo. Pagkatapos ay ibabaling nila ang mga tao sa mga tradisyon at mga aral ng tao, sa pag-iikapu ng mint at rue, at muling magkaroon ng impluwensiya sa kanila. Napagkasunduan nilang dakpin si Jesus kapag Siya'y nag-iisa; sapagkat kung susubukan

nilang dakpin Siya sa gitna ng karamihan, samantalang ang isip ng mga tao ay nakatuon sa Kaniya, babatuhin sila. Mga Unang Sulatin, 165.

Noong Hulyo 18, 2020, pinaslang ang dalawang saksi ng Apocalipsis at dumating ang ikalawang anghel at ang panahon ng paghihintay. Noong Disyembre 31, 2023, nagsimula ang dalawang-hakbang na proseso ng pagkabuhay na mag-uli. Ang unang hakbang ay ang pundasyon; ang ikalawang hakbang ay ang pagtitindig ng templo sa ibabaw ng pundasyon. Ang Laodiceang iglesya ng Seventh-day Adventist ay namuhi sa mensahe mula nang ito'y isinilang noong 1989, at kinamumuhian pa rin nila ito. Ngayo'y, yamang ang kinapopootang mga saksi na inakala nilang patay ay muling nabuhay, lalo pa nilang kapopootan ang mensahe. Makikipagtalo sila tungkol sa hulang ukol sa Hulyo 18, 2020 na may tinding poot na tulad ng sa mga Judio laban sa pagkabuhay na mag-uli ni Lazaro. Sa kasaysayan ng pagsubok ng templo, sasagutin ni Pedro ang kanilang mga maling paratang sa pamamagitan ng pagtukoy sa Aklat ni Joel bilang sagot sa lahat ng kanilang kasinungalingan.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.